

всичкы врѣмена по казаны-ты спряженія; та-
кыва сѣ:

Basta — стига.

Bisogna — трѣбува.

Accade — получи.

Pare — чини ся.

Piove — вали дѣждѣ.

Nevica — вали снѣгѣ.

Lampeggia — свѣтка ся.

Tuona — грѣми.

Grandina — вали гра-
душка.

Gela — замрѣзва.

Примѣръ за спряженіе.

Bisogna трѣбува *bisognava* трѣбуваше, *bisog-*
nò трѣбува; *ha bisognato* трѣбувало е; *aveva biso-*
gnato трѣбувало бѣ; *bisognerà* ще трѣбува и пр.

115. Има безличны, кои-то излизать отъ дѣй-
ствителны глаголы и ставать безличны чрѣзъ чя-
стицѣ *si*; и ти само въ трете лице единств. число
ся спрягавать, като: *si dice* казва ся, *si crede* вѣр-
ва ся, *si racconta* говори ся. Нѣ ако разумѣ-ть е от-
рицателенъ прѣдъ чястицѣ *si*, туря ся *non* (не), на
пр. *non si sente più niente* не ся чюе вече ничто;
non se ne parla più не ся говори повече (това свой-
ство дрѣжи и бѣлгарскый языкъ).

З а б ѣ л ѣ ж в. Ако подлогѣ-ть, за кой-то ся говори е въ
множ. число, тогава и глаголѣ-ть ся употрѣблява въ
множ. число, на пр. *si cerca una persona* трѣси
ся едно лице; *si cercano due persone* трѣсятъ ся
двѣ лица.

116. Тука ся броятъ мѣстоименни глаголи, про-
излѣзли отъ безличны, кои-то въ трете лице всяко-